

„Unul din gândurile mele cele mai mari a fost aglomerarea, concentrarea aceluiași popoare geografice despărțite, fragmentate de revoluții și de politică. Astfel, se află în Europa, deși despărțiți treizeci de milioane de francezi, cincisprezece milioane de spanioli, cincisprezece milioane de italieni, treizeci de milioane de germani; aș fi vrut să fac din fiecare din aceste popoare un singur și același for național... După această simplificare elementară ar fi fost posibilă încercarea de a realiza frumosul ideal al civilizației, construit de fantezie. În această stare a lucrurilor ar fi existat mai multe șanse de a introduce pretutindeni unificarea codurilor de legi, cea a principiilor, a opiniilor, sentimentelor, părerilor și intereselor. Poate că atunci, datorită răspândirii universale a ideilor luminate, s-ar putea visa la aplicarea Congresului american sau amfichioniilor din Grecia pentru marea familie europeană. Și ce perspectivă ar exista atunci de forță, de grandoare, de bucurie și de prosperitate! Ce spectacol mare și magnific!” (Napoleon – Memorii)